

CXXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd i
København og paa Frederiksberg.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 11. Juni 1920).

Skønt Udvalget ikke har været enigt om alle Principperne i Lovforslaget, har man dog tiltraadt det i det væsentlige. Præsterne udenfor København-Frederiksberg fik en ny Lønlov 4. Oktober 1919, og man mener, at Præsterne i København-Frederiksberg ogsaa bør have en saadan gennemført.

Man tiltræder, at Præsterne ved dette Forslag faar en højere Løn end i Loven af 4. Oktober 1919, skønt man ikke ganske kan tiltræde den Motivering til §§ 2—4, der blev givet ved Forslagets Fremsættelse.

Naar man ikke har foreslaaet „Gaveparagraffen“ ændret, skønt den har en lidt anden Ordlyd end den tilsvarende for Landet, saa er det, fordi man ikke opfatter den forskellige Ordlyd saaledes, at Præsterne i København-Frederiksberg i den paagældende Henseende skal være anderledes stillede end Præsterne udenfor København-Frederiksberg.

I Henhold til de af Kirkeministeren fremsatte Udtalelser ved Sagens første Behandling stilles nedenstaaende Ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af *Kirkeministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

Ny Paragraf.

1) Efter § 26 indsættes følgende Paragraf:

„Kantorer og Organister samt de i § 19 omhandlede Funktionærer ved Kirkerne kan der ved deres Afgang tillægges en Understøttelse, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Overtilsynet. Paa samme Maade kan der tillægges Enker og Børn under 18 Aar en Understøttelse. Midlerne til Udredelsen af disse Understøttelser tilvejebringes paa samme Maade som Lønningerne til de paagældende.“